

РЕШЕНИЕ

№ 23212

гр. София, 05.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 09.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1123** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Я. А. К. М., [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С. с ЛНЧ [ЕГН] - търсещ закрила, чрез адвокат Т. Л. - Софийска адвокатска колегия, личен № [ЕГН]. кантора: [населено място], [улица], партер, ап.1, тел. [ЕГН], със служебен адрес за призоваване : [населено място], [улица], партер, ап.1, против Решение № 798 от 22.01.2025 г. на ДАБ при МС на Република България, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че административният акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила при издаването му и като такъв следва да бъде отменен, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила при издаването му.

В съдебно заседание жалбоподателят Я. А. К. М., чрез адв. Т. Л. – редовно призован, чрез адвокат Л., не се явява и не се представлява.

Направено е отбелязване на призовката до Я. А. КАРДУШ, че е уведомен лично на тел: 0876 70 36 22 на 08.04.2025 г. в 09:20 ч.

Ответникът ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ – редовно призован, не се представлява.

Постъпили са писмени бележки от юрисконсулт Г., с които не възразява да се даде ход на делото в

днешното съдебно заседание и излага съображения по същество на спора.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен Съд С. – град, I-во отделение, 54 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че жалбоподателят е подал молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ОК-13-1671 от 26.08.2024 г. в Регистрационно - приемателен център - [населено място] (РПЦ - [населено място]) до Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Я. А. К. М. е от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюманин-сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН].

Личните данни на чуждия гражданин са установени въз основа на подписана декларация по реда на чл. 30, ал. 1, т. от ЗУБ.

Административното производство по чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗУБ е образувано с регистрирането на Я. А. К. М. на 26.08.2024 г. в РПЦ - [населено място] по подадена от чужденеца молба с искане за предоставяне на международна закрила. Чуждият гражданин е информиран писмено на разбираем за него език в присъствието на преводач за процедурата, която ще се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС, както и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци, търсещи международна закрила в Република България.

По време на регистрацията по реда на ЗУБ в РПЦ - [населено място] чужденецът е регистриран като сирийски гражданин със заявен постоянен адрес в С., с оглед на което за държава по произход по смисъла на § 1, т. 7 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ се приема С..

На по-късен етап в административното производство чуждият гражданин е представил копия на следните документи: Задграничен паспорт № N[ЕИК], Код на страната: SYR, тип: Р, номер на издаване LO14-O8-L013254, издаден от Дирекция „Миграция и паспорти“, Министерство на вътрешните работи. Сирийска Арабска Република; Семейна книжка, издадена от отдел „Гражданско състояние“, Министерство на вътрешните работи, Сирийска Арабска Република.

На 04.09.2024 г. с Я. А. К. М. е проведено интервю, въпросите и отговорите са обективирани в Протокол № У., в който молителят заявил, че на 15.07.24 г. е напуснал С. без документи, останал в И., Т. и на 25.08.24 г. е влязъл в Р. България. Преминал българо-турската граница пеша, чрез направена дупка в оградата. Ходил около 2 /два/ дни пеша, след това с кола пристигнали в [населено място].

Роден е в [населено място], но след започване на войната са се преместили със семейството му през 2015 г. в [населено място], обл. Д. А. и са останали до 2016 г. След това са се установили и са живяли до 2020 г. в [населено място], обл. Д. А.. Впоследствие са се премествали постоянно през последните 4 /четири/ години между [населено място] и [населено място], тъй като е работил като майстор хлебар и в земеделието. Напуснал е С. от [населено място].

При провеждане на интервюто сирийският гражданин заявил, че не притежава разрешение за влизане или пребиваване в друга държава членка на Европейския съюз. За първи път подава молба за международна закрила. С властите в страната си по произход не е имал проблеми заради етническата си принадлежност - арабин или заради изповядваната от него религия - мюсюлманин - сунит. Не е членувал в политическа партия или организация. Не е осъждан от редовната власт в държавата си по произход и не имал проблеми с режима.

В молбата си за международна закрила е записал, че му липсва работа, сигурност и безопасност.

Разказва, че в обл. И. има постоянни бомбардировки от редовната власт и от различни групировки. С. е разделена, не е обединена, за да се управлява. Взел е решение да потърси закрила в Европа, за да живее щастлив и добър живот. Не е успял да напусне държавата си по произход по-рано, поради липса на финансови средства и надеждата, че С. ще се оправи, но вече в страната не се знае, кой е убиец и кой е убит. Няма справедливост и всички хора в държавата му по произход казват, че в Европа е безопасно, поради което е решил да напусне Родината си. Заявява, че не би се завърнал, заради всички причини, които е посочил по-горе. Съобщава, че към датата на провеждане на интервюто обл. Д. А. е разделена, едната част се управлявала от редовната власт, а другата част е под контрола на кюрдите. През 2014 г. е имало присъствие на „Ислямска държава“. От 2017 г. до настоящия момент [населено място], обл. Д. А. населеното място, в което е живял 2016 г. до 2020 г. е под контрола на властите. Съобщава, че обл. Х. се управлява от редовната армия. Част от обл. И. е под контрола на редовната армия, а останалата част се контролира от свободната армия. Рядко е имало сражения между редовната армия и свободната армия, поради неразбирателство между тях. Уточнява, че от започването на войната през 2011 г. в С. е настъпил хаос. Най-много е виждал бомбардировки в [населено място] и как цели блокове се сриват от бомбардирането със самолети от страна на редовната армия, които притежават тежки оръжия и военновъздушните сили са към тях. Посочените събития са се случили от 2012 г. до 2016 г. В обл. И. и в обл. Х., населените места, в които е пребивавал от 2020 г. до 2024 г. не е бил свидетел на военни действия, тъй като постоянно е работил, но е чувал, че се водят сражения. През 2014 г. при сражение с редовната армия в[жк]в [населено място] е убит братовчед му, който е участвал в свободната армия. През 2015 г. в началото на [населено място] при бомбардировки е убит чичо му, заедно със сина си.

Излага твърдения, че не е служил в сирийската армия и не е получавал призовка. Подлежи на военна служба, но е избягвал райони, които са под контрола на редовната армия. За да се стигне до друг район в С. имало скрити пътища за преминаване.

Подава молба за международна закрила в Република България, тъй като е единствената държава, която предоставя сигурност и предоставя документи.

Предвид заявеното от жалбоподателя, АО достигнал по извода, че за М. не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, при провеждане на интервюто нямало нито един наведен довод от търсещия международна закрила, че в държавата му по произход е бил преследван по някои от посочените критерии в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ и до приключване на административното производство не са представени и доказателства, сочещи, че в С. чужденецът е бил преследван или има опасност от бъдещо преследване по причини свързани с неговата раса, религия, националност, изразено политическо мнение или принадлежност към определена социална група.

Едно от условията за признаването на статут на бежанец по смисъла на член 1, буква А от Женевската конвенция е наличието на причинно-следствена връзка между причините за преследване, а именно раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, и актовете на преследване или липсата на закрила срещу такива актове. Сирийският гражданин не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. В настоящият случай от събраните в хода на административното производство доказателства не се установило, че сирийския гражданин основателно следва да се страхува от преследване в държавата си по произход и евентуално това преследване да е по причина неговата

раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо убеждение. В хода на проведеното с чужденеца интервю, от негова страна не били изложени обстоятелства, сочещи за наличието на някое от обстоятелствата, предвидени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ във връзка с чл. 8, ал. 4 и, ал. 5 от ЗУБ. Анализът на заявените обстоятелства сочел, че твърденията на кандидата за международна закрила не попадат в предметния обхват на ЗУБ, тъй като жалбоподателят не твърди да изпитва страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение и изтъкнатото като причина да напусне С., не може да бъде квалифицирано като преследване спрямо чужденеца по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, или като риск от осъществяване на такова спрямо него. Персонално спрямо сирийския гражданин в държавата му по произход не е упражнявано насилие и лично не е бил обект на репресии. От изложените от чужденеца твърдения, той не е имал проблеми, нито с официалните власти в С., нито с други субекти по чл. 8, ал. 3 от ЗУБ, а статут на бежанец се предоставял единствено на лично основание, при наличие на преследване по някоя от хипотезите на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, които условия в конкретния случай не са изпълнени. Чужденецът не е бил политически ангажиран, в настоящия случай търсецят международна закрила не е обосновал твърдения за осъществено спрямо него преследване по някои от причините посочени в чл. 8, ал. 1 във вр. с ал. 4 от ЗУБ. Не се констатирало да са нарушени основни негови права или да е осъществена съвкупност от действия, които до доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост.

Съгласно ал. 5 на чл. 8 от ЗУБ действията на преследване могат да бъдат: физическо или психологическо насилие, законови административни мерки, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация. В твърденията му не се съдържа информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ във вр. с чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, както и риск за бъдещо такова. От заявената от чужденеца бежанска история не се установило и наличието на наказателно преследване или наказание за отказ да отбие военната служба в държавата му по произход. Напротив заявява, че не е търсен да се присъедини към редовната сирийска армия.

Поради изложеното, искането му в частта за предоставяне на статут на бежанец следвало да бъде отхвърлено като неоснователно.

С оглед на заявената от жалбоподателят бежанска история и във връзка с гореизложеното можело да се направи обоснован извод, че в конкретния случай не се установяват опасения за сигурността на живота на молителя в С., които да са относими към признаване на качеството му на бежанец и предоставяне на закрила по смисъла на чл. 8 от ЗУБ.

За търсецят международна закрила липсвали предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

От заявените в хода на административното производство факти и обстоятелства не се доказало наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. Липсвали законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Искането на жалбоподателят и в частта за предоставяне на статут на бежанец следвало да бъде отхвърлено като неоснователно, защото търсецят международна закрила не направил

обосновани изявления за наличието на реална опасност от тежки посегателства във връзка с възможността за прилагането на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Съгласно посочената разпоредба, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Твърдения, релевантни с горепосочената норма от ЗУБ сирийският гражданин не е направил. Въз основа на заявеното от него, не можело да се формира извод, че той е бил принуден да напусне или да остане извън страната си на произход по причина на реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Не се установило наличието на реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Според тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № C-465/07, понятията „смъртното наказание“, „екзекуцията“, както и „изтезанието или нечовешкото или унижителното отнасяне или наказание, наложени на молител в държавата му на произход“ използваните в член 15, букви а) и б) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (Директива 2011/95/ЕС)-обхваща ситуации, при които молителят за субсидиарна закрила е изложен на риск именно от конкретен вид посегателство. Разписаните в чл. 15, бкви а) и б) от Квалификационната директива понятия и в чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ обхващат ситуации, в които кандидатът за международна закрила е изложен на риск именно от конкретен вид посегателство. Обстоятелства, които не се установяват по отношение на сирийския гражданин. Докато, посегателството, дефинирано в член 15, буква „в“ от Директива 2011/95/ЕС, изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт“⁴, обхваща една по-обща опасност от посегателство.

От събраните доказателства в хода на проведеното административно производство и въз основа на изложената от жалбоподателя бежанска история не можело да се приеме, че сирийският гражданин е напуснал страната си по произход, поради реална опасност от тежки посегателства? като смъртно наказание или екзекуция, не били налице и данни, че търсещият международна закрила е заплашен от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на проблеми, както с официалните власти, така и с която и да било групировка на територията на С.. Спрямо сирийския гражданин не съществува и бъдещ или евентуален риск от тежки посегателства, а съгласно чл. 9 ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства могат да бъдат, както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства. Бежанската история на чуждия гражданин не е подкрепена от доказателства в този смисъл.

Поради изложеното за кандидата не били налице законовите предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

При разглеждане на основанията за предоставяне на хуманитарен статут по реда на чл.

9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ следвало да се съобрази Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело 0465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл.15, б. в от Директива 2004/83/ЕО (Директива 2011/95/ЕС) относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи били присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт".

В практиката си Съдът на Европейския съюз формулирал така наречената концепция за "подвижната скала", т.е. колкото по-способен е търсещият международна закрила да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси хуманитарен статут /субсидиарната закрила/. По изключение, степента на насилие можело да достигне толкова висока интензивност, че цивилно лице да се излага на реална опасност да претърпи посочените тежки посегателства поради самия факт на присъствието си на територията на съответната държава или регион. Разбирането на Съда на Европейския съюз за "обща опасност" било сходно с признаването в съдебната практика на Европейския съд по правата на човека във връзка с член 3 от Европейската конвенция за правата на човека на възможността да се твърди, че дадено лице е изложено на реална опасност от тежки посегателства просто поради присъствието му в ситуация, характеризираща се с изключително висока степен на насилие и реална заплаха за ограничаване на негови основни човешки права.

С цел установяване на актуалната обстановка в държавата по произход на сирийския граждани и извършване на преценка за приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изисквана и е приложена Справка с вх. № МД-02-160/27.12.2024 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС относно актуалното положение в С..

След извършена преценка на актуалната обстановка в С. посредством приложената по преписката актуална справка с вх. № МД-02-160/27.12.2024 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“, на ДАБ-МС, както и във връзка с положението в района по местожителство на молителя, РО не установил и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от директива 2004/83/ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Според тълкувателното решение от 17 февруари 2009 г., наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи.

От информацията в приложената справка с вх. № МД-02-160/27.12.2024г. не можело да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, по смисъла заложен в международното право, при който безогледното насилие в страната достига до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че молителя

поради самия факт на пребиваване, е изложен на реална опасност да претърпи лични заплахи. От наличната информация се установило, че не е налице вътрешен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. Съществуващото насилие на места не е безогледно и чужденецът може да се ползва от вътрешна закрила от държавата си на произход на части от територията, на която ситуацията е относително стабилна.

Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. Предвид оценяването, че в конкретния случай няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следва да е изключително, каквото видно от цитираната информация за обстановката там то не е.

С оглед на горното било констатирано, че не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС, които се вземат предвид при преценката във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Съгласно постановеното от СЕО Решение от 17 февруари 2009 г., наличието на подобна заплахата по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Изложените мотиви в постановеното на 17 февруари 2009 г. Решение на Съда в Л. по дело № С - 465/07, на чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО (Директива 2011/95/ЕС), касаещи силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт, се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата, или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Изрично в тълкуването е признато правото на преценка за силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт.

От изложеното можело да се направи извод, че за жалбоподателя не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част било неоснователно.

Предвид оценяването, че в конкретния случай няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата за международна закрила, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следва да е изключително, каквото от съдържащата се информация не се установява. Не се констатираше и спрямо чужденеца да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. да бъде изправен пред реален риск от тежки посегателства, релевантни за предоставяне на хуманитарен статут. От изложената от чужденеца бежанска история не се установило да е бил преследван или да има бъдещ риск от преследване от страна на държавата, както и не се констатирали негативни последици спрямо него, поради единствения факт на напускане на С.- доброволно и по

собствена воля.

Вземайки предвид съществуващата към настоящия момент актуална ситуация на територията на страната по произход на жалбоподателя следвало да се посочи, че не е налице насилие, което да се приеме за достигащо нива, обосноваващи предоставяне на закрила на гражданите, живели на територията на С., на основание чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Напротив, информацията за тази страна дават основание да се приеме, че обстановката след свалянето от власт на Б. А. е по-скоро сравнително спокойна. Настъпилите нови обстоятелства не са довели до съществена промяна в общественно-политическия живот в С., която да оказва негативно въздействие върху гражданите ѝ. От фактическа страна нямало индикации за това, че след идването на власт на новите управляващи в страната са настъпили преследвания на лица, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторемост - основания по чл. 8 от ЗУБ. Информацията от приложената справка и от различните информационни източници не сочела в С. да са регистрирани масови случаи на физическо или психическо насилие, правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин, наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни, да е налице отказ на съдебна защита, който се изразяват в непропорционално или дискриминационно наказание, наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца - основания по чл. 8 от ЗУБ. Смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унизително отнасяне или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие - основания по чл. 9 от ЗУБ. Засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни, като в тази насока са и информацията от множество общодостъпни средства за масово осведомяване.

За търсещия международна закрила липсвали предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 6, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен хуманитарен статут в Република България.

Относно приложението на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут по други хуманитарни причини, следвало да се обсъдят следните обстоятелства. Под "други причини от хуманитарен характер" по смисъла на чл. 9, ал. 8 ЗУБ се имало предвид не всяка причина независимо от нейното естество. Хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в ал. 1, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход не са изнесени от чуждият гражданин.

Предоставянето на възможност по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, не можело да се обсъжда изолирано, а следвало да се свърже с общата разпоредба на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изброяването на случаите, които обосновават невъзможността на чужденеца да пребивава в държавата по произход, не е изчерпателно. Що се отнася до хуманитарните причини, с оглед на които може да се вземе решение за предоставяне на закрила в Република България съгласно чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, те

трябвало да са от такова естество, че да разкриват реална опасност от посегателство върху личността на чужденеца, който кандидатства за получаването на статут, които в настоящия случай по отношение търсеция международна закрила не се установяват.

Предвид гореизложеното за жалбоподателя не съществувала реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. За чуждия гражданин не съществувала реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. Същевременно за кандидата се установили положителни предпоставки и липсвали данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал. 4 и 5 от ЗУБ. Искането му и в частта за предоставяне на хуманитарен статут било неоснователно.

Предвид тези мотиви ответникът постановил обжалваното решение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 54 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/.

Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Разпоредбата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради

политическо мнение и/ или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораждат у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Предвид събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително

отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира.

Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато съдът се произнася по случая. В тази връзка, съдът изиска актуална справка за ситуацията в С., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

С оглед на това е представена Справка вх. № МД-02-262/19.05.25 г. относно актуалната обстановка в С., сочи че: „на 27.11.2024 г. ислямистката групировка „Х. Т. ал Ш.“, чийто контрол преди това бил ограничен до части от провинциите А. (Х.) и И., е започнала голяма офанзива в С. С., в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции; първоначално бунтовниците превзели А. (Х.) - втория по големина град в страната, на 5 декември е паднал [населено място], а два дни по-късно е превзет и третият по големина град в С., Х.; междувременно бунтовнически сили от Ю. С. навлезли в [населено място], който изиграл централна роля във въстанието през 2011 г., и поели контрол над повече от 90% от провинцията, докато правителствените сили постепенно се изтеглили; на 29.01.2025 г. А. ал Ш., който на практика ръководи страната след падането на режима на А. е назначен за временен президент на С., конституцията от 2012 година е суспендирана, а парламентът е разпуснат; на 18.02.2025 г. след провеждане на преговори Сирийските демократични сили се съгласили да интегрират своите военни

сили и граждански институции в структурите на новото сирийско правителство; ръководените от кюрдите Сирийски демократични сили и Сирийският демократичен съвет се споразумели да интегрират своите военни сили в армията на новото сирийско правителство; на 02.03.2025 г., според изявление на сирийското президентство новите власти в С. обявили сформиранието на седемчленен комитет за изготвяне на конституционна харта за управление на прехода, към демокрация; новите управляващи са съсредоточени върху възстановяването на С. и нейните институции, след отстраняването от власт на Б. А., което слага край на продължило над половин век управление на семейството му и на 13 години опустошителен конфликт; президентството обявило сформиранието на комисия от експерти, включваща две жени, натоварени с изготвянето на конституционната декларация, която регулира преходната фаза; седемчленната комисия ще внесе своите предложения пред президента, се казва в изявлението, без да се уточнява времева рамка; конференцията за национален диалог, проведена в края на февруари, 2025 г. в Д. очертава пътя за новата С.; в статия на BBC от 09.03.2025 г. се посочва, че: лидерът на С. А. ал Ш. обещава да потърси отговорност на всеки, замесен в нараняване на цивилни след дни на сблъсъци, при които се твърди, че сирийските сили за сигурност са убили стотици цивилни от алауитското религиозно малцинство; базирана в О. кралство мониторингова организация съобщава, че 830 цивилни лица са убити при атаки, извършени на 8 и 9 март, и насочени срещу алауити, живеещи в сирийските крайбрежни райони“, на 09.03.2025 г. март А. ал Ш. обявява в Т., че е сформирана „независима комисия, която да разследва нарушенията срещу цивилни и да идентифицира отговорните за тях“; в бюлетин на Върховния комисариат за бежанците, на ООН се посочва, че считано от 08.12.2024 г., към 27 март 2025 г. 371 900 сирийци са се завърнали обратно в С. от съседни страни; с тях общият брой на хората, преминали обратно в С. от началото на 2024 г. възлиза на 732 700 души; както и през предходните седмици повечето бежанци се завърнали от Л. и в по-ниска степен от Т., Й., И. и Е.; същевременно, според последните данни от работната група за вътрешно разселените лица, считано от 27.11.2024 г. насам, около 926 000 вътрешно разселени лица също са се завърнали в районите си на произход в С.; според съобщение на вицепрезидента на Т., от 17.03.2025 г. след събитията от 08.12.2024 г. 145 639 сирийци са се завърнали доброволно от Т. в С.; ВКБООН поддържа ежедневно присъствие на гранично-пропускателните пунктове в цяла С., като наблюдава тенденциите за връщане и предоставя информация, вода и достъп до интернет; ВКБООН продължава да улеснява транспортирането на нуждаещите се от транспортна помощ на граничните пунктове лица до крайните им дестинации на връщане, както и да предоставя помощ, чрез своите обществени центрове, програмата „Пари за подслон“ и различни проекти за препитание, във всичките 14 провинции; само на 23.03.2025 г. ВКБООН раздава 2 161 пакета за зимна помощ, от които се възползват 7 972 лица (1 990 семейства) в [населено място] ал Зор“.

Твърденията на жалбоподателя за това, че бил „търсен за военна служба“ Съдът, в контекста на чл. 4, §§ 1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС преценява като неустановени и недоказани. В С. военната служба по време на режима на Б. Ал-А. е била задължителна и дезертирането се считало за криминално престъпление, но не и за преследване, според Наръчника на ВКБООН за процедури и критерии, за определяне статут на бежанец.

От актуална справка № МД-02-160/14.03.25 г., за военната служба в С., става ясно, че на

9 декември 2024 г. Администрацията за военни операции на сирийските опозиционни сили, ръководена от "Х. Т. ал Ш." (HTS) е обявила амнистия за всички военни, приети на служба в сирийските въоръжени сили при режима на сирийския президент Б. А.. В изявление, публикувано ден след свалянето от власт на А., горепосочената администрация обявила амнистия и заявява, че животът на войниците ще бъде в безопасност и че последните не трябва да бъдат нападени. Решението за амнистия е взето след като стотици наборници и войници от силите на бившия режим са се предали по време на неотдавнашни сражения с опозиционните сили или са заловени, докато се опитват да избягат от битки и военни казарми.

Опозиционните сили, свалили от власт президента на С. Б. А. заявяват, че предоставят амнистия на целия военен персонал, призован на служба при бившия режим, коалицията, ръководена от ислямистката групировка "Х. Т. ал Ш." (HTS) обявява в приложението *Telegram* обща амнистия за всички военнослужещи, наборници и резервисти в С.. "Животът им е в безопасност и никой не може да ги нападне", добавят от горепосочената групировка и допълват, че всички сирийски граници с Т., Л., Й. и И. са отворени за завръщане на бежанци.

На 17 декември 2024 г. А. ал Ш., лидер на групировката "Х. Т. ал Ш." обявява, че всички бунтовнически фракции ще бъдат разпуснати и интегрирани в рамките на Министерството на отбраната. На 8 януари 2025 г. агенция "*Ф. прес*" съобщава, че според говорител на Южното оперативно командване бойците в Ю. С. не са се съгласили с разпускането на техните групи, но могат да си представят интеграция в Министерството на отбраната в сегашния му вид. На 18 февруари 2025 г. Сирийските демократични сили (SDF) се съгласили да интегрират своите въоръжени сили и граждански институции в структурите на новото сирийско правителство. През м. януари 2025 г. бунтовническите военни командири назначили А. ал Ш. за президент за преходния период, отменят конституцията от ерата на Б. А., приета и действаща от 2012 г. и разпускат парламента, армията и службите за сигурност на бившия режим. Представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват в центрове за уреждане на статута в голяма численост в дните, откакто "Х. Т. ал Ш." обявява обща амнистия. На 21 декември 2024 г. Сирийският вестник *Al W.* съобщава, че най-малко 34 000 бивши членове на режима на А. са подали заявления за уреждане на статута си в централите в осем провинции, като най-малко 20 000 от тези кандидати произхождат от "крепостите" на бившия режим в провинциите Л. и Т..

Чужденецът е декларирал, че е политически неангажиран и не доказва, нежеланието му да служи в армията, да е по причина на негови религиозни разбирания, както и реално да е бил обект на интерес от страна на което и да е от действащите в С. понастоящем военни формирования.

Обстоятелството, че е налице промяна в управлението на страната не води до друг извод, различен от този на решаващия орган, постановил оспореното в настоящото производство решение.

Съдът, предвид изложеното, тъй като няма основания да се предполага, че ще бъде преследван на основанията по чл. 8 от ЗУБ, в това число и изтъкнатите подробно в жалбата по чл. 8, ал. 5 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито са налице основания по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, то оспореното

решение е правилно като краен резултат и при изменената обстановка в С.. Същото е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност и се е възползвал да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която действително е била актуална към датата на решението. Неотносими са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице. Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Доводите в жалбата за допуснати нарушения на процесуалните правила са изцяло неоснователни. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение.

В заключение, доводите на жалбоподателят, че ситуацията в държавата по произход е не сигурна, съдът намира за необосновани. От изложената от чужденеца бежанската история се установява, че няма конкретни действия на преследване срещу него, не е имал проблем с официалните сирийски власти, няма реална опасност от тежки посегателства, не е бил принуден да напусне страната си на произход, поради опасност от налагане на наказание – екзекуция, изтезания или нечовешко и унижително отношение. От обсъдените данни за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрение на общественно-политическата обстановка. Това се потвърждава и от актуалната справка № МД-02-20 от 14.01.25 г.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 54 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. А. К. М., [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С. с ЛНЧ [ЕГН] - търсещ закрила, чрез адвокат Т. Л. - Софийска адвокатска колегия, личен № [ЕГН]. кантора: [населено място], [улица], партер, ап.1, тел. [ЕГН], със служебен адрес за призоваване : [населено място], [улица], партер, ап.1, против

Решение № 798 от 22.01.2025 г. на ДАБ при МС на Република България, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.